

חבל עזה - נחלת אבות

ועניני המלחמות, אי אפשר הי' כלל, בשעה שהשכנים כולם היו זאבי ערב ממש, שרק ישראל לא ילחם, שאז היו מתקבצים ומכלים ח"ו את שאריתם; ואדרבא הי' מוכרח מאד גם להפיל פחד על הפראים גם ע"י הנהגות אכזריות, רק עם צפיה להביא את האנושיות למה שהיא צריכה להיות, אבל לא לדחוק את השעה, ודע שבהלכות הציבור לא התמירה תורה כלל לדחוק את רוח העם לחסידות.

אלה"ט  
פ' תמוז

בחבל עזה גר אברהם אבינו (בראשית כא, לד), שם נולד יצחק אבינו, שם צווה של לצאת מארץ ישראל בגלל שהוא עולה תמימה (שם ב-ג): "שכן קארץ, אשר אמר אליך. גור קארץ הזאת, ואהיה עמך וקארקך". חבל עזה נכבש בידי עם ישראל שעלה ממצרים כנאמר בספר שופטים (א, יח): "ויילך יהודה את עזה ואת גבולה".

הרשב"ם (בראשית כב, א) על פרשת העקידה כתב:

"ויהי אחר הדברים האלה - כל מקום שנאמר אחר הדברים האלה מחובר אל הפרשה שלמעלה... אף כאן, אחר הדברים שכרת אברהם ברית לאבימלך לו ולנינו ולנכדו של אברהם, ונתן לו שבע כבשות הצאן, וחרה אפו של הקב"ה על זאת! שהרי ארץ פלשתים ניתן לאברהם, וגם ביהושע מטילים על ערי חמשת סרני פלשתים גורל בכלל גבול ישראל, והקדוש ברוך הוא צוה עליהם לא תחיה כל נשמה! לכן: וקאלוהים נסה את אברהם..."

"ודאי נחשבת ארץ ישראל גמורה לכל הדברים... וכל מה שחלקו חכמים בין כיבוש עולי מצרים לכבוש עולי בבל, אינו אלא לחיוב מעשרות בלבד, וגם זה לא בהחלט, ולא לענין הפקעת קדושתה, מצוות ישוב ודירה... [שעוה] חלק מארץ ישראל ממש, לענין קדושה וטהרה וחייב ישוב ודירה שחיובן תלוי בקדושת הארץ."

המור וקציעה מביא לזה ראייה מפשטי המקראות:

"ראייה מפורשת מן התורה למצות דירת ארץ ישראל גם בארץ פלשתים כמו גופה של ארץ ישראל בלי הפרש, שהרי נאמר ליצחק אבינו עליו השלום: 'גור בארץ הזאת', ואף על פי שהיתה עדין ביד מלך פלשתים? ולא נכבש לפני ישראל אז... כל שכן אחר שבאה פעם ליד ישראל בכיבוש עולי מצרים שכבר פשטה בה קדושה על כל פנים."

מלחמה על כבוד ישראל ואין ישראל

אזויהו אחו: כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בן תחתיו: (ב) ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לחרמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון:

ג) ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אזרחם פמכבד דוד את אביך בעניןך כי שלח לך מנחמים הלוא בעבור חקור את העיר ולרגלה ולחפכה שלח דוד את עבדיו אליך:

ד) ויקח חנון את עבדי דוד ויגלוהו את חצי וקנס ויכרת את מדויהם בחצי עד שתותיהם וישלחם:

ה) ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי היו האנשים נלכמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמח וקנסם ושבתם:

ו) ויהי כי בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו בני עמון וישכרו את אדם בית רחוב ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש:

ז) וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא תגברים:

ח) ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש טוב ומעכה לבדם בשדה:

ט) וירא יואב כי תיתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי ישראל ויערך לקראת ארם:

י) ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון:

יא) ויאמר אם תחזק ארם ממני והיונה לי לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והלכתי לחושיע לך:

יב) ויחזקו בני עמון ובעד ערי אלהינו וידוד יעשה חטוב בעיניו:

כבוד ארץ ישראל

פסיקתא זוטרותא (לקח טוב) בראשית פרק ב כתיב עד הגהה הגדול נהר פרת (דברים א ז), מפני כבוד ארץ ישראל נקרא לשם גדול, היינו דאמרי אינשי זיל לגבי דהינא ואיהו, ויש אומרים עבדא דכלבא כמלכא:

רמב"ם הלכות מגילה והצנעה פרק א (על פי ירושלמי כ"ג א, ה) הלכה ה

עושה הבירה אע"פ שלא היה מוקפת חומה כימי יהושע בן נון קוראין בחמשה עשר שבה היה הגס שנאמר +אסתר ט' ונח בחמשה עשר בו, ולמה תלו הדבר בימי יהושע כדי לחלוק כבוד לארץ ישראל שהיתה חרבה באותו הזמן, כדי שיהיו קוראין כבני שושן ויחשבו כאילו הן כרכין המוקפין חומה אף על פי שהן עתה חרבין והאיל והיו מוקפין בימי יהושע ויהיה זכרון לארץ ישראל בנס זה.

קמחמה לפרגים "תפוחי חמסד"

מכילתא ויהי בשלח פרשה א (הוצאת הורוויטשי-רביק): "ויקח שש מאות רכב בחור" - משל מי היו הבהמות שהיו טוענין המרכבות! אם תאמר משל מצרים היו להלא נאמר: וימת כל מקנה מצרים, ואם תאמר משל סערה היו והלא כבר נאמר: ויחיה די הוי' ה במסקנך אשר בשדה, ואם תאמר משל ישראל היו והלא כבר נאמר: יום מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה, אלא של מי היו ושל הירא את דבר ה'. נמצאנו למדין - הירא את דבר ה'. הם היו תקלה לישראל, מכאן היה רבי שמעון בן יוחאי אומר: טוב שבגוייט הרוג' טוב שבנחשים רצוץ את מוחו."

ב) וכן במסכת סופרים פט"ו הי"ט: "תני ר"ש בן יוחאי הטוב שבעובדי כוכבים בוצעת מלחמה' הרוג, הטוב שבנחשים רצוץ את מוחו,

מ"ש שיש שונים הקשו, אם דברי רשב"י הם רק בשעת מלחמה מה חדשו חרי איתו גוי ורף אתרית, וחבא להרגך חסכם להרגו! ותירץ בעל הכנה"ג בסימן תני"ח בשלשה אופנים: א... ושמה בא לחשמיענו דאמי אים יכולים אנו להגלו באחר מאיברו לא נספיד על זה.

ב' והכונן שבה לחשמיענו דאפילו שזה תבוי אינו עושה מלחמה כיון שבלל אומתו עושה עמו מלחמה עם ישראל אהיו מורידין ולא מעלין והכי דייק הרמב"ם. ומעין זה כתב המהר"ל במשנת ישלח להסביר את מעשה בני יעקב.

אל תבא עבדי יעקב

דברים פק"ט (א) שמע ישראל אפה ע"כ היום את הירדן לב' א ללשת אוים גד לים וצמנים קמד ערים גד ל' ת וקצר' ת פשמים: (ב) עם גדול נכס בני ענקים אשר אפה ידעם ואפה שמיעה מי יתצב לפני בני ענק: (ג) ותגם היום פי יק' וק' אל' תיך הוא הע' כר לפניך אש א קלה הוא ישמיעם והוא יגניעם לפניך והול'שםם ונאכד'סם מהר פאשר יצר יק' וק' לך:

ואמר אליהם שמע ישראל. מאי שבא שיע ישראל? אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי, אמר להו הקדוש ברוך הוא לישראל: אפילו לא קיימתם אלא קריאת שמע שחרית וערבית - אי אתם נמטרין בידם, אל יוד לבבכם אל תיראו כל.

לחן מחנה נדח חלוקה בלשון של ארץ ישראל שפורסם בעיתונות בתמונת תרצ"ו (יוני 1937)

**25** דבר מנחם זעמבא הי"ד בנאום בכנס הגדול של אגודת ישראל בשנת תרצ"ו. הקורא לעמוד במסירות נפש נגד יתור כלשהו בא"י

מכריזי להגיד לכם רבותי! יש לנו ספר תורה קדוש אשר נאמר עליו תורה ה' תמימה ואם הסרה ארץ א' הרי זה פסול מקדושתו. יש לנו גם ארץ קדושה עליה נאמר כי קדושתה היא כשכל ישראל עליה. ולכן רק אנשים כאלה אשר להם הענו המר לקרוע גורים מתורתנו התמימה הקדושה הם יום אשר ירדו בנפשם לקרוע גם את ארצנו לגורים. אבל אנחנו שומרי התורה החרדים על דבר ה' של תורה שבכתב ושבעל פה מראשו ועד סופו מוסרים את ארצנו ואת שומרי התורה החרדים על דבר ה' שבשארל בשנת אופן לא נזכר להסכים לוותר אפילו על צער ושעל אחד מארצנו הקדושה. ויותר יגדל כבא הלב תשמך דם לבנו על האנשים קטני ערך אשר לא דעת ולא חבתה להם להכין את ערך דבריו של הנביא יעל כסאו לא ישוב ור לא ינחלו עוד אחרים את כבודו...

26) אנו מציינים בה את עמדתנו והתבוננותנו במחנה תרצ"ו (יוני 1937) עם צמצום גבולות ארץ ישראל או חלוקתה באופן צורה שחיא. 27) יותר גם כעת אף על שאל אחד מארצנו ארץ ישראל. 28) אנו מציינים בכל תקופה על זכותה הנבנית המלאה והשלמה של תאומה על גבולותיה התקשוריים והנו שוללים. בהחלט כל נסיון של הסכמה לחלוקת הארץ או חלוקת אחרת המוגעות בכתבנו זאת. על החתום: 29) יצחק אייזיק הלוי הרצוג, רב ראשי ארץ ישראל ועבד סגור, ראשון לציון וראש הרבנים לארץ ישראל פשה אבינו שאל, רב ראשי לקהלת יפו ותל אביב קרציון מאיר חי שניאל, רב ראשי לקהלת יפו ותל אביב עבד יתום חלי-המקום, רב ואב"ד פתח-תקופה י"ם

**29** רוב מחלט של הרבנים דחו את חכנית החלוקה. (עיניו תשמיו חלק 14)

37) אבל הסגנה בים או ביבשה אינה נכנסת באומח "לא תנסו" למח מה שתהיה לו סגירה מקוה שירחיה בה. ואילו הנה מסוכן יותר מה מה מכופו כפי תשוקתו וקוון הכפר היה הדין עמו בהכנסו בסכנות ואם יצילנו אלוקי ישרה יודה. ואם ימיתנו בעוונותינו יתרה כי יתכפר לו רוב עוונותינו.

**30** מצוה לכבוש את כל ארץ ישראל ולשלוט בה בתקופות!!!

31) במדבר ט"ז לג: (נה) ואם לא תירשו את י'שבי הארץ מפניכם ונהיה זושך ומחירי מקם לשבים פשינים ולענינים קצצים וצכרי אהקם על הארץ אשר אקם י'שבים בה: (ט) ונהיה קאשר דמיתי לקשות לקם אעשה לקם: 32) ואם לא תורשו וגו' לדבריהם ז"ל שאמרו כל מקום שאמרו יהיה הוא לשון שמחה, כאן נתנון לומר שהגם שהם יותרו אותם לצד הרצון והשמחה בהם לצורכיהם, הוא מבשרם שהיו לשינים וגו' וצרו אתכם על הארץ וגו', פירוש לא מלבד שיחזיקו בחלק מהארץ שלא זכיתם בו, אלא גם חלק שזכיתם בו אתם, וישבתם בו - וצרו אתכם על חלק שאתם יושבים בו לומר לזומו צאו ממחם...

**38** מתוך כרחיים של מרן הרב צבי יהודה הכהן לא תגורו!!!

39) הוא ומשע מסירת קרקענתו לידו גנוים אנו אלא חולשת של החרון דעת אמנות ולא יותר - וזה לא לטובתם של ישראל אלא לרעתם ולשלוטן חלולת, כמו לדוגמם ולסכנתם, די ישמרנו, ולתרתם ולדראונם. אין סום צד חיתר, לסיסור תורת זה של מסורה קרקענתו לגוים, חיי, לצמיתות ובתחלט, ולפיכך תחויב על כל אדם משרה על כל גזול תורה משרה על כל אדם צב משרה למעט וללכב את זה וכל אומץ ועו, ומן השמים יסודעו...

**33** אין חשש ש"הכיבוש ישחית" עיר הנידחת

34) דברים ט"ז יג (טו) הנה סקה את י'שבי העיר ההוא לפי קרב הקרם א' מה ואף על אשר קה ואף בקמתה לפי קרב: (יח) ול' א' ידבך בידך מאומה מן הסכס למען ישוב יק נק מסרוו אפו ונמו לך רחמים ורחמך והרדב פאשר נשבע 34) לאב תיך: (יט) כי תשמע בקול יק נק אל ה'יך לשמ' ר את כל מ'זוטי אשר אג' כי מצנך היום לעשות ה'יךר בעיני יק נק אל ה'יך: 35) אור החיים

**40** הג"ר א' שפירא והג"ר מ' אליהו

41) לכל עם ישראל, בערב יום כביפורים תשי"ח - אנתו קוראים לכל בית ישראל למחות בכל תוקף על הדיבורים והכוונות של ראש הממשלה האנטי ציבור בדבר "מדינה פלסטינית וסניגה משטחי הקודש של ארץ ישראל. ארץ ישראל שייכת לעם ישראל וניתנה לנו לחלה ע"י בורא עולם, ואין זכות לראש הממשלה ולכל אדם למסור חלקים ואף לא רגירי מארץ ישראל הקדושה. ארץ ישראל כולה, על פי גבולות התורה-הייתה שייכת בעבר ושייכת כהוה ובעתיד אף ורק לעם ישראל, ואסור באיסור תורה חמור לוותר על שטח כלשהו מארצנו הקדושה. האם לא למדנו לקח מגירוש אחינו הגיבורים תושבי גוש קטיף וצפון השומרון שנעקרו מבתיהם? אנו קוראים לציבור למחות נגד דיבורים אלה, ולראש הממשלה לחזור בו, ולדאוג לזכויות של עם ישראל בארצנו.

**36** ובתן לך רחמים ורחמך. כוונת מאמר זה כאלו לפי שטח על עיר הנדחת שיהנו כל העיר לפי חרב ואפי' כהמחם מפשה הזה יוליד כעס האכזריות נלב האדם כמו שספרו לנו הישמעאלים כת כרוחם ונכדתם מהס כמאמר המלך כי יש להם חשק גדול בשע' שהרגים אדם וכדתה מהס אורש הרמתי' וכו' לאכזר וככתיבה עמיה תהיה גשרת כרוחני עיר הנדחת 36) להס להס הכמה' שיתן להס ה' רחמי' הנה שטכע יוליד כעס האכזרו' מקור הרחמים יפ' בהסכה הרחמי' מהדש לבקל בה האכזריות שגולד כעס מכס המעשה ואומר ורחמך העיר כזה שכל אמן שהלס הוא בנדר כעס אכזרו כמו כן יתנהג ה' עמו שאין ה' מרחס אלה לרחמן:

**42** איסור השתתפות בפירי שטח בא"י

43) כשנכרת שרות מילואים לעורר כפינו אדמת ומבנים בשיעי וטלו, הנה לחודע דעתנו כיוון שפסק ע"י רוב הרבנים בארץ שיש איסור לפנות שטחים בא"י ולמסור לגוים, למי שיש הרמב"ם, ש"ך פסקו. בארצנו כנכס רבנים, שטכע בו יותר מאלף רבנים וראשי ישיבות וכן פסקו גם רבנות הראשית הקודמת, וגם כמעצמ הקודמת לה. הרי ככל איסור תורה אסור ליהודי לקחת חלק בכל מעשה של טיוע לפינוי, כפי שפסק הרבנים כרמב"ם שגם אם המלך צוה לעבור על דברי תורה אין שומעין לו.

**43** שמואל א פרק יז דוד וגליה

44) (מה) ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אליך בשם ידוד צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת: (מו) היום הזה יסגרך ידוד בידו והכיתך והסרתני את ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתיס היום תזח לעוף חשמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש אלהים לישראל: (מז) וידעו כל הקהל חזח כי לא בחרב ובחנית יהושעי ידוד כי לידוד המלכמה ונתן אתכם בידעו: (מח) והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימהר דוד וירץ המערכה לקראת הפלשתי: (מט) וישלח דוד את ידו אל חבלי ויקח משם אבן ויקלע ויד את הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצה: (נ) ויחזק דוד מן הפלשתי בקלעו ובאבן ויד את הפלשתי ומיתתו וחרב אין ביד דוד: (נא) וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערה וימתתה ויכרת בה את ראשו ויראו הפלשתיס כי מת גבורס וינסו: (נב) ויקמו אנשי ישראל ויהודה ויקרעו וירדפו את הפלשתיס עד בואך גיא ועד שערי עקרון ויפלו חללי פלשתיס בדרך שערים ועד גת ועד עקרון:

**46** ספר מ"ע התלויות בא"י וחרדים

47) סמיכת מרשת עמלק וביאת ארץ ישראל ב' כי תבא כמו שאמרנו דל ב' תתנות נתן הקב"ה לישראל ולא נתנו אלא על ידי יסורין אלו הן תורה וארץ ישראל ועולם הבא. וכי היכי דביאת ראשונה בא עמלק ה"ז בקיבוץ גלויות כשרוצים לבא לא"י עמלק מודת להם בדרך וכאשר עינינו ראות היום תמיד ירא ה' וישפוט התחיל בחיבת חזיה והא א' משנים עשר צירופין של השם והקדש רמו כי הוד בארץ ישראל ידב בה הפך הוד החל היינו הישראל שדומה למי שאין לו אלה נקט צירוף זה רמו למח שאיל כל מקם שנאמר הויה לשון שמהו וכתב רמב"ן במגן תרי"ג מצות ושיבת א"י על כח ורגע שהאדם בא"י הוא מקיים המצוה זו וידוע שעיקר שכר המצוה על השמחה גדולה בה כדכתיב תזח אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה אם כן צריך הושב בארץ ישראל להיות שמה תמיד במצוה התוריה באהבתו אותה וגם צריך להיות ידא חודד כדכתיב רשבי' כל פקודא ולא איהו בחיוב החללי לא פקודא היא לכך אמרו באבות דרבי נתן הויה שח חרד. על המצוה הגנה חיבת והיה אצל מצות ושיבת א"י רמו לשמחה המצוה וסמיכת המרשת לעמלק רמו לתורה במצוה מרצונית תהליה באציר ויסרחין של א"י הן מן האומות

**44** שמואל א פרק יז דוד וגליה

45) (מה) ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אליך בשם ידוד צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת: (מו) היום הזה יסגרך ידוד בידו והכיתך והסרתני את ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתיס היום תזח לעוף חשמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש אלהים לישראל: (מז) וידעו כל הקהל חזח כי לא בחרב ובחנית יהושעי ידוד כי לידוד המלכמה ונתן אתכם בידעו: (מח) והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימהר דוד וירץ המערכה לקראת הפלשתי: (מט) וישלח דוד את ידו אל חבלי ויקח משם אבן ויקלע ויד את הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצה: (נ) ויחזק דוד מן הפלשתי בקלעו ובאבן ויד את הפלשתי ומיתתו וחרב אין ביד דוד: (נא) וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערה וימתתה ויכרת בה את ראשו ויראו הפלשתיס כי מת גבורס וינסו: (נב) ויקמו אנשי ישראל ויהודה ויקרעו וירדפו את הפלשתיס עד בואך גיא ועד שערי עקרון ויפלו חללי פלשתיס בדרך שערים ועד גת ועד עקרון:

דף ספקד לקרב

מבצע "צוק איתן"

מפקדים ולוחמים יקרים

זכות גדולה נפלה בחלקנו לפקד ולשרת בחטיבת גבעתי בעת הזו. ההיסטוריה בחרה בנו להיות בחוד החנית של הלחימה באויב הטורוריסטי "העותי" אשר מחרף מנאץ ומגדף, אלוקי מערכות ישראל. נערכנו והתכוננו לעת הזו ואנו מקבלים על עצמנו את המשימה מתוך שליחות ועטוה גמורה ובתוך שאנו מוכנים להסתכן ולמסור את נפשנו על מנת להגן על משפחותינו, על עמנו ועל מולדתנו.

נפעל יחד בנחישות ובעוצמה, יוטה ותחבולה, ונחתור למגע עם האויב. נעשה הכל בכדי לעמוד במשימה על מנת להכריע אויב ולהסיר את האיום מעם ישראל. אצלנו, "לא חוזרים בלי לבצע".

נפעל ונעשה הכל בכדי להחזיר את בחורינו בשלום. תוך שימוש בכל האמצעים הטומדים לרשותנו ובכל העוצמה שתידרש.

אני סומך עליכם, על כל אחד ואחד מכם כי תפעלו ברוח זו, רוח של לוחמים ישראלים החולכים חמוץ לפני המחנה. "הרוח ששמה הוא גבעתי". אני נושא עיני לשמייים וקורא עמוכם, "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד". ה' אלוקי ישראל היה נא מצליח דרכינו, אשר אנו החולכים ועומדים להלחם למען עמך ישראל כנגד אויב המנאץ שמך. בשם לוחמי צה"ל ובפרט לוחמי החטיבה והמפקדים. עשה ויתקיים בט מקרא שכתוב: "כי ה' אלוהיכם החולך עמכם להילחם לכם עם אויבכם להושיע אתכם" ונאמר אמנו.

"יחד ורק יחד ננצח".

עופר וינטר, אלי"מ

מפקד חטיבת גבעתי